

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2013/1/UE A CONSILIULUI

din 20 decembrie 2012

de modificare a Directivei 93/109/CE în ceea ce privește anumite norme de exercitare a dreptului de a fi ales pentru Parlamentul European pentru cetățenii Uniunii care au reședința într-un stat membru în care nu sunt resortisanți

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 22 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

- (1) Dreptul fiecărui cetățean al Uniunii de a alege și de a fi ales pentru Parlamentul European în statul său membru de reședință este recunoscut în temeiul articolului 20 alineatul (2) litera (b) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și al articolului 39 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Directiva 93/109/CE a Consiliului din 6 decembrie 1993 de stabilire a normelor de exercitare a dreptului de a alege și de a fi ales pentru Parlamentul European pentru cetățenii Uniunii care au reședința într-un stat membru în care nu sunt resortisanți ⁽²⁾ prevede norme pentru exercitarea acestui drept.
- (2) Rapoartele Comisiei din 12 decembrie 2006 și din 27 octombrie 2010 privind aplicarea Directivei 93/109/CE în cazul alegerilor din 2004 și, respectiv, din 2009 au revelat necesitatea de a modifica anumite dispoziții ale Directivei 93/109/CE.
- (3) Directiva 93/109/CE stabilește că oricărui cetățean al Uniunii care a fost decăzut din dreptul de a fi ales, fie în conformitate cu legislația statului membru de reședință, fie în conformitate cu legislația statului membru de origine, i se interzice exercitarea respectivului drept în statul membru de reședință în alegerile pentru Parlamentul European. În acest scop, Directiva 93/109/CE cere ca, odată cu depunerea candidaturii la alegeri într-un stat membru altul decât statul membru de origine, cetățeanul Uniunii să prezinte un atestat din partea autorităților administrative competente din statul membru de origine care să certifice faptul că persoana respectivă nu a fost decăzută din dreptul de a fi aleasă în statul membru de origine sau că autoritățile nu au cunoștință despre o astfel de decădere din drepturi.

(4) Dificultățile întâmpinate de astfel de cetățeni ai Uniunii în identificarea autorităților care au competențe de emiteră a respectivului atestat și în obținerea acestuia în timp util acționează ca o barieră în calea exercitării dreptului de a fi ales și determină numărul scăzut al cetățenilor Uniunii care candidează la alegerile pentru Parlamentul European în statul membru de reședință.

(5) Cerința ca respectivii cetățeni să depună un astfel de atestat ar trebui, în consecință, să fie eliminată și înlocuită cu o declarație care să confirme că persoana în cauză nu a fost decăzută din dreptul de a candida la alegerile pentru Parlamentul European, care să fie inclusă în declarația oficială pe care cetățenii respectivi trebuie să o depună în cadrul candidaturii lor.

(6) Statul membru de reședință ar trebui să aibă obligația de a notifica statul membru de origine cu privire la astfel de declarații, pentru a verifica dacă cetățeanul Uniunii a fost decăzut din dreptul de a candida la alegerile pentru Parlamentul European în statul membru de origine. La primirea acestei notificări, statul membru de origine ar trebui să furnizeze statului membru de reședință informațiile relevante într-un termen care să permită evaluarea eficientă a admisibilității candidaturii.

(7) Nefurnizarea la timp a acestor informații de către statul membru de origine nu ar trebui să aibă drept rezultat decăderea din dreptul de a fi ales în statul membru de reședință. În cazurile în care informațiile relevante sunt furnizate ulterior, statul membru de reședință ar trebui să asigure, prin mijloace corespunzătoare și în conformitate cu procedurile prevăzute în dreptul său național, faptul că cetățenii Uniunii care au fost decăzuți din dreptul de a fi aleși în statul membru de origine, care au fost înscrși pe listele electorale sau care au fost deja aleși, sunt împiedicați să fie aleși sau să își exercite mandatul.

(8) Având în vedere că procedura de admisibilitate într-un stat membru presupune în mod necesar etape suplimentare pentru un cetățean al unui alt stat membru față de cea pentru propriii resortisanți, ar trebui să fie posibil pentru statele membre să stabilească un termen diferit pentru depunerea candidaturilor la alegeri de către cetățenii Uniunii care nu sunt resortisanți față de cel stabilit pentru cetățenii resortisanți. Orice diferență în privința termenului ar trebui limitată la ceea ce este necesar și corespunzător pentru a se permite ca notificarea informațiilor de către statul membru de origine să fie luată în considerare la timp în vederea respingerii

⁽¹⁾ Rezoluțiile legislative ale Parlamentului European din 26 septembrie 2007 și 20 noiembrie 2012 (nepublicate încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ JO L 329, 30.12.1993, p. 34.

unei candidaturi înainte de desemnarea candidaților. Stabilirea acestui termen distinct nu ar trebui să afecteze termenele care se aplică pentru obligațiile altor state membre de a efectua notificări în temeiul prezentei directive.

- (9) Pentru a facilita comunicarea între autoritățile naționale, statele membre ar trebui să desemneze un punct de contact care să fie responsabil de notificarea informațiilor privind astfel de candidați.
- (10) Pentru a asigura o identificare mai eficientă a candidaților înregistrați atât pe listele statului membru de origine, cât și pe listele statului membru de reședință, lista cu datele pe care trebuie să le furnizeze cetățenii Uniunii atunci când își depun candidatura în statul membru de reședință ar trebui să includă data și locul nașterii acestora și ultima adresă în statul lor membru de origine.
- (11) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative, statele membre s-au angajat să însoțească, în cazuri justificate, notificarea măsurilor de transpunere de unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile care le corespund din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că transmiterea unor astfel de documente este justificată.
- (12) Prin urmare, Directiva 93/109/CE ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Directiva 93/109/CE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 6 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Orice cetățean al Uniunii care are reședința într-un stat membru fără a fi resortisant al acestuia și care, prin efectul unei hotărâri judecătorești individuale sau al unei decizii administrative, cu condiția ca aceasta din urmă să poată face obiectul unor căi de atac, a fost decăzut din dreptul de a fi ales fie în temeiul dreptului statului membru de reședință, fie al dreptului statului membru de origine, este exclus de la exercitarea acestui drept în statul membru de reședință în cadrul alegerilor pentru Parlamentul European.”

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statul membru de reședință verifică dacă cetățenii Uniunii care și-au exprimat dorința de a-și exercita dreptul de a fi aleși nu au fost decăzuți din acel drept în statul membru de origine pe baza unei hotărâri judiciare individuale sau a unei decizii administrative, cu condiția ca aceasta din urmă să poată face obiectul unor căi de atac.”

(c) se adaugă următoarele alineate:

„(3) În sensul alineatului (2) din prezentul articol, statul membru de reședință notifică statului membru de

origine declarația prevăzută la articolul 10 alineatul (1). În acest scop, informațiile relevante care sunt disponibile din partea statului membru de origine se furnizează prin orice mijloc adecvat în termen de cinci zile lucrătoare de la primirea notificării sau, atunci când este posibil, într-un termen mai scurt, dacă se solicită astfel de către statul de reședință. Astfel de informații pot include doar detaliile care sunt strict necesare pentru punerea în aplicare a prezentului articol și pot fi folosite doar în acest scop.

Dacă informațiile nu sunt primite de către statul membru de reședință în termenul stabilit, candidatul este totuși admis.

(4) Dacă informațiile furnizate invalidează conținutul declarației, statul membru de reședință, indiferent dacă primește informațiile în termenul stabilit sau ulterior, ia măsurile corespunzătoare în conformitate cu dreptul său național pentru a împiedica persoana în cauză să candideze, iar atunci când acest lucru nu este posibil, pentru a împiedica persoana respectivă să fie aleasă sau să își exercite mandatul.

(5) Statele membre desemnează un punct de contact care să primească și să transmită informațiile necesare pentru aplicarea alineatului (3). Acestea comunică Comisiei numele și informațiile de contact ale punctului de contact, precum și toate informațiile actualizate și modificările referitoare la acesta. Comisia întocmește o listă a punctelor de contact și o pune la dispoziția statelor membre.”

2. Articolul 10 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) cetățenia, data și locul nașterii, ultima adresă în statul membru de origine și adresa sa pe teritoriul electoral al statului membru de reședință;”;

(b) la alineatul (1) se adaugă următoarea literă:

„(d) că nu a fost decăzut din dreptul de a fi ales în statul membru de origine în baza unei hotărâri judecătorești individuale sau a unei decizii administrative, cu condiția ca aceasta din urmă să poată face obiectul unor căi de atac.”;

(c) alineatul (2) se elimină.

Articolul 2

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 28 ianuarie 2014. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

În cazul în care statele membre adoptă aceste dispoziții, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 3

Prezenta directivă intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 20 decembrie 2012.

Pentru Consiliu
Președintele
E. FLOURENTZOU
